

650 J. V. SNELLMAN – N. ADLERBERG 24.XI 1866,
KONCEPT

RA, JVS samling

Hochwohlgeborener Herr Baron
Ihre Excellenz.

Die Gnade, die Seine Majestät der Kaiser mir zu bezeigen geruht haben, erkenne ich nicht nur mit der schuldigen Dankbarkeit eines treuen Unterthanen sondern auch mit den Gefühlen der tiefen Verehrung und, Ergebenheit, die ein jeder Seiner Unterthanen und jeder denkender Mensch dem grossen Monarchen und dem edlen Charakter zollen, dem gedient zu haben an sich eine Belohnung und ein Titel an die Erinnerung der Nachwelt ist. 10

Ihrer Excellenz beeile ich mich gehorsamst zu danken für die Empfehlung zu dieser Gnadenbezeigung und für die besondere Güte mir dieselbe angezeigt zu haben. Ich wage es darin ein Zeichen zu sehen, dass meine schwachen Bemühungen im Dienste der Zustimmung Ihrer Excellenz zu erfreuen haben. Möge Ihre Excellenz auch künftig mir diese hochgeschätzte Gunst bewahren. Versichern darf ich, dass mein Streben nicht von persönlichen Berechnungen geleitet wird, und dass diese Gunst *ikn* so fern nicht einem unwürdigen zu Gute kommt, sowie dieselbe, als zugleich den Angelegenheiten Finlands zugewendet, von einem um so dankbareren Herzen anerkannt werden wird. 20

Mit der tiefsten Verehrung habe ich die Ehre zu beharren

Hochwohlgeborner Herr Baron
Ihrer Excellenz
ergebenster Diener 30
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors am 24:n November 1866.

651 YTTRANDE VID PLENUM 26.XI 1866

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman – yttrade, att ehuru antalet af de personer, hvilka enligt de nu ifrågavarande förordningarne komme att dömas till tukthus eller fängelsestraff, sannolikt ej blefve stort, måste dock, innan det nya straffsystemet kan tillämpas, landets nuvarande fängelser undergå en i hänsigt dertill nödig förändring, hvilken ytterligare påkallades, i händelse, såsom önskligt vore, kroppsstraff öfverhufvud komme att, i öfverensstämmelse med Hans Kejsleriga Majestäts till Ständerna afgående nådiga proposition, afskaffas och emot tukthus – eller fängelsestraff utbytas. För sin del ansåg Senatorn skäl icke förekomma att nu publicera förordningarne, om de likväl, först efter två eller tre år, sedan förändringarne af fängelserne hunnit föregå, skulle träda i verkställighet, utan vore det i Senators tanke äfven olämpligt att förkunna det kroppsstraff ännu en så lång tid skall ega rum. Hans Kejsleriga Majestät hade också i nåder förordnat, att författningarne skulle utfärdas först sedan fängelserne hunnit bringas till öfverensstämmelse med det nya tukthus-straffsystemet. Den beräknade kostnaden för fängelsernes ombudnad torde väl, fördelad på två 40 50

år, kunna af statsmedlen åstadkommas; dock kunde detta icke med någon säkerhet afgöras innan statsförslaget för nästkommande år 1867. blifvit uppgjort. Den ökade årliga kostnaden för fångvården blefve deremot så betydlig att den, samma, sålänge statsinkomsterne fortfarande vore i nedgående, icke kunde statsverket åhvälfvas, och berodde den möjliga tillgången härtill väsentligen deraf huruvida nästa års skörd blefve tillräcklig för landets behof. Senatorn ansåg derföre nödigt att till Kejsrerliga Senatens Ekonomiedepartement öfverlemnna att taga nämnde omständigheter i öfvevägande och derefter till Kejsrerliga Senatens allmänna plenum inkomma med upplysning, när den provisionela reform i Finlands fångelser, hvarom fråga blifvit väckt och i hvilket afseende förslag enligt Kejsrerliga Senatens förordnande redan vore uppgjort, kunde bringas så långt, att hinder vid tillämpningen af förenämnde förordningar icke mötte; hvarförutom ifrågvarende förslag väl borde af vederbörande myndighet granskas och äfven i sådant, hänseende ärendet till Ekonomiedepartementet öfverlemnna. Och borde frågan om författningarnes utfärdande samt bestämmandet af tiden för deras trädande i verksamhet bero tills upplysning i nämnda afseenden från Ekonomiedepartementet aflemnats.

20

652 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 28. XI 1866

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman afgaf ett skriftligt utlåtande, sålydande: – Sökandes andragande om det finansielt origtiga i att beskatta produktionen kan i min tanke icke bestridas. Lika litet deras anförande om obilligheten deraf, att jernproduktionen beskattas; medan öfriga fabriksindustrier äro från skatt befriade. Undantag härifrån utgöra endast qvarnar, sågar och bränvinsbrännerierna, hvilka erlægga produktionsskatt. Men äfven af dessa skatter kan hvarken qvarntullen eller sågningsafgiften med något skäl försvaras. Den förra fördyrar det outhärligaste födoämnet och ger en premie åt det utifrån importerade mjölet, hvilket icke är någon skatt underkastadt. Sågningsafgiften åter faller endast på den vara som utskeppas, och hindrar producenten att på den, utländska marknaden konkurrera med exportörer från andra länder, i hvilka denna produktion icke är beskattad. Om alltså afseendet på statsverkets behof icke medgifver att genast borttaga äfven dessa skatter, bör man hoppas att sådant likväl till landets bästa må kunna ske, så snart som möjligt.

30

40

I alla länder sträfvar den ekonomiska lagstiftningen dertill att i denna fråga förverkliga, hvad vetenskapen längesedan erkänt för sanning. Det är också uppenbart, att en skatt, hvilken pålägges produktionen som sådan, utan afseende på vinsten deraf eller på producentens förmögenhet i öfrigt, utgör ett hinder för produktionens förökande. När anläggaren af en masugn eller ett smidesverk på enskild mark, med köpt och ofta utifrån importeradt råmaterial, måste betala skatt på tillverkningen, utgår denna skatt en med lika belopp förhöjd ränta på hans i rörelsen nedlagda kapital och verkar likasom en högre räntefot till produktionens nedtryckande.

50

Att vidare detta förhållande skall leda kapitaler från den ifrågvarende produktionen till andra industrigrenar, hvilka äro från sådan skatt befriade, kan icke bestridas. Och detta band på industrins frihet